

Batalion d'Amour, Przed świtem

W pościel znowu wtulam się
I chociaż jesteś tu,
Myślamy błędzisz gdzieś
W każdym kącie śpią ma godność i twój strach
Nagle dziwny dźwięk
Przeszywa mnie
I ciszę, w której trwam
Zatopiona w nieświadomości
Buduję własną klatkę
Dobrowolnie męczę się
Dla tych kilku chwil słodczy
Znowu zgubiłam siebie
Gdzieś po drodze...

Znów, znów zostawiasz mnie,
Znów zostawiasz mnie
Jakby nic, nic nie stało się
Nic nie stało się

Podróżuję w swoich snach
Do tych świętych miejsc,
Które znaczą coś
Dlaczego proszę cię
O kilka nowych kłamstw?
Przecież wiesz, że to
Nie najlepszy dar

Choć coraz słabsza
Chcę kochać dalej
Nakarmiona zatrutymi słowami
Umiera moja dusza,
Umieram ja,
A do świtu już niedaleko

Wypalam się
Przez te wszystkie noce, słowa twe
Wypalam się, trudno przyznać, że
Miałeś rację

Znów, znów zostawiasz mnie
Znów zostawiasz mnie
Jakby nic, nic nie stało się
Nic nie stało się
Tak, to jest koniec już
To jest koniec już
Chociaż żal rani mnie jak nóż

Tak, to jest koniec już
To jest koniec już
Chociaż żal rani mnie jak nóż
Rani mnie jak nóż

Tak, to jest koniec już
To jest koniec już
Chociaż żal rani mnie jak nóż